

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *“Saņem Kristus gaismu!”*

Mans uzticīgais izdzīvojušais Lielvārdes ganāmpulciņ! Ar šiem vārdiem priesteris pasniedz no pashāla (Lieldienu sveces) aizdedzinātu kristības sveci jaun kristītajam viņa Kristības sakramenta laikā kā ceturto redzamo zīmi, kas ir ticības gaismas zīme. Ir noslēdzies skanīgais un reizē visisākais Kristus Dzimšanas gadalaiks, kurā svinējām pasaules tumsā ienākušās Gaismas — cilvēces Glābēja svētkus. Jānis evaņģēlists ar sajūsmu apraksta Pestītāja atnākšanu virs zemes, kurš “bija patiesa Gaisma, kas nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma...” (sal. Jņ 1, 9-11)

Vai mēs visi esam pieņēmuši šo Kristus gaismu? Skatoties uz tiem daudzajiem atmodas laikos nokristīto bērnu vai pieaugušo simtiem Lielvārdes draudzē, varētu pateikt, ka jā, tik tiešām gandrīz visi to ir pieņēmuši, jo viņi taču ir nokristīti. Bet nu uzreiz rodas arī otrs jautājums: vai visi šie nokristītie ir arī saglabājuši arvien degošu ticības gaismu savās sirdīs visā tālākajā dzīvē? Kā redzam no daudzu draudžu pustukšajiem dievnamiem svētdienās un svētkos, lielākajai daļai no šiem nokristītajiem tūkstošiem ticības liesma ir nodzisusi un sirdis ir aizvērtas uz Dievu, Baznīcu, draudzi un svēto sakramentu dzīvi. Kas ir apslāpējis viņu ticības gaismu? Atrunas vienmēr būs ļoti bagātīgas ikvienam: nav laika, jāstrādā, jāmacās, jāatpūšas, nav jēgas, neinteresanti, negribu, nevaru, neticu, priesteris vainīgs, Baznīca slikta... Protams, ja sērkociņš neaizdedzina sveci, tas ātri izdeg, un gaismiņa nodziest. Paša sērkociņa nozīme nav degt pastāvīgi, bet tikai aizdedzināt. Arī Kristības svece tikai iedezina kristietī ticības gaismu, bet tālāk no paša cilvēka būs atkarīgs, vai viņš turpinās uzturēt šo gaismu, regulāri un savlaicīgi aizdedzinot jaunas ticības svecītes savā sirdī ikdienā. Tas ir regulārs darbs visas dzīves garumā, pildot kristības solījumus un attīstot savu garīgo dzīvi. Un ļoti svarīgs ir arī ģimenes locekļu un ticīgu draugu atbalsts, kuriem bieži ir jāklūst par tiem nākamajiem sērkociņiem, kas palīdz aizdedzināt citreiz jau nodzisušu jaunieša ticības svecīti. Nebaidies arī TU klūt par tādu sērkociņu saviem ģimenes locekļiem un draugiem, ja tu viņus patiesi mīli un vēli tiem labu!

2. februārī Baznīcā svinam Kunga prezentācijas templī svētkus, ko tautā pazīstam kā Sveču dienu, jo dievnamos tiek svētītas sveces, ar kurām ticīgie dodas īpašā “Gaismas procesijā” sv. Mises sākumā. Ar lielu prieku sirdīs mēs šogad dosimies šajā “Gaismas procesijā” pa mūsu daļēji atjaunoto dievnamu, kurā lūdzamies jau kopš 22.12.2019. Tā būs pirmā mūsu procesija pa dievnamu pēc tā atjaunošanas, kuru apgaismosim ar savu ticības gaismu. Katrā svētdienas

un svētku Euharistijā mēs atjaunojam savu ticību, klūdami paši par degošu ticības svecīti uz Kristus altāra. Tomēr man ir ļoti sāpīgi redzēt, ka vairākas draudzes “svecītes” Mises laikā ir nodzisušas, kuras sēž saīgušas un dusmīgas, slēpjoties aiz kolonnām, lai neviens neredzētu viņu gaismu, nedzirdētu viņu lūgšanas un dziesmas. Vai tādas “sveces” tiešām ir patīkamas Kungam, ja tās nedeg, bet tikai piedūmo dievnamu ar savu negatīvismu, šķelšanos, aprunāšanu un draudzes dzīves boikotēšanu? Vai Jēzum ir patīkami ienākt tādās netīrajās dvēselēs sv. Komūnijas laikā, ja tajās nav pat mīlestības dzirkstelītes pret saviem tuvākajiem? Ļausim Kristum apgaismot mūsu sirdis, lai mēs saskatītu savu grēku mēslu kaudzes un tās attīrītu caur patiesu grēku nožēlu Gandarīšanas sakramentā, iedezinot no jauna savu ticības un tuvākmīlestības sveci savās dvēselēs!

18.01. bija prieks lūgties kopā ar luterāņu draugiem un pabūt kristīgā sadraudzībā agapītē. Paldies mācītājam Ingusam Dāboliņam, kurš vienmēr ir mīļi gaidīts viesis mūsu vidū! Kopā bijām 36 kristieši, bet varējām būt krietni lielāks pulks: mēs jūs gaidījām... Paldies tiem, kuri atsaucās un piedalījās!

21.01. sv. Misē lūdzāmies par Jumpravas Anniņu Līberi viņas nāves 1. gadadienā. Cik žēl, ka neviens no radniekiem pat neapmeklēja viņas kapu ne Kapusvētkos, nedz piemin miršanas gadadienā. Un cik daudz ir tādu, kuri pat nepiesaka sv. Misi par saviem aizgājējiem viņu nāves 1. gadskārtā, ātri sadalot vai pārdodot mantojumu un aizmirstot par viņiem... Kā viņi jutīsies, kad satiksies ar aizgājējiem mūžībā? Arī viņus bērni ātri aizmirsīs pieminēt lūgšanās, ja nebūs to viņiem iemācījuši, godinot savu senču piemiņu.

3.02. lūgšim no sv. Blazija veselību mūsu kakliem un plaušām. Līdzīgi 5.02. piesauksim sv. Agates palīdzību pret ugunsgrēkiem un avāriju nelaimēm uz ceļiem. Bet 11.02. saņemsim Slimnieku sakramentu, lūdzot Lurdas Dievmātes palīdzību visiem slimniekiem.

Pelnu Trešdienā, 26.02., pirmo reizi mūsu dievkalpojumu ierakstīs televīzija un to pārraidīs LTV1 kanālā 1.03. pl.12:00. Aicinu visus piedalīties, lai nav jāfilmē pustukša baznīca. Tas ir liels gods visai draudzei! Lai Kungs mūs apvieno! Pr. Andris Solims

+++++
Dārgais prāvest Andri un nu jau par mūsējo kļuvusi Lielvārdes draudze! Bezgalīgi skumjš laiks, jo 19.01. aplusa manas mammītes Antoņinas sirds. Grūti atrast īstos vārdus, lai visiem pateiktos par kopīgām lūgšanām, par labu vārdu un mīļu apskāvienu. Paldies prāvestam Andrim par atsaucīgu un siltu sirdi, par manas mammītes sagatavošanu un pavadīšanu mūžības ceļā!

Mūžīgo mieru dāvā viņai, Kungs, un mūžīgā gaisma lai atspīd viņai!
Pateicībā: Līga Plēpe

Svētais Dievs, svētī un vieno mūs!

Ar skaistajām Ziemassvētku dziesmām, ar kurām godinājām stallītī dusošo Bērniņu Jēzu, ar spožajām sveciņu liesmiņām un zaļajām eglītēm, ar sniegpārslīņām un skaistajām eņģeļu figūriņām, kas tā patika mūsu brāļiem luterāņiem, ir aizsteidzies Ziemassvētku laiks. Uzlūkojot šos eņģeļus, kuri kā parādes ierindā skaisti sargāja mūsu Kunga Jēzus krustu, domas lika vairāk kavēties pie sava sargeņģeļa, ko Debesu Tēvs mums katram devis jau piedzimstot, lai mūs sargātu un vienmēr mums būtu klātesošs gan dienā, gan naktī. Kad svētkos visi ķemmē veikalus, lai sagādātu tuviem, mīļiem cilvēkiem dāvanas, tad kaunā pret Debesu Tēvu jānoliec galva. Tiek aizmirsta Viņa lielā dāvana - Mīlestība pret mums, ko Viņš mums dāvā katru dienu, savu Dēlu Jēzu Kristu, kuru ļāva mums ar savām grēku nastām piekalt krustā, lai glābtu mūs no pazušanas. Pateicamies par šo lielo Dāvanu, par svētajiem sakramentiem; arī par Priesterības sakramentu, par priesteriem, ar kuru starpniecību mēs varam tuvoties Jēzum, no viņu rokām saņemt Debesu Maizi - Jēzus Miesu un Asinis.

Mīļais Debesu Tēvs, piedod mums mūsu nepateicību, piedod mums mūsu tumsonību, ka mēs sevi iedomājamies par visgudrākiem, gribam, lai notiek tā, kā mēs gribam. Palīdzī mums saprast, ka viss, kas notiek mūsu dzīvē, ir pēc Tavas gribas, nevis pēc mūsu prāta.

Nina Ratnieks

Sadraudzības dievkalpojums

Sākoties Lūgšanas nedēļai par kristiešu vienotību, mūsu dievnāmā svinējām ekumenisko dievkalpojumu ar luterāņu brāļiem un māsām. Liels prieks ielija sirdī, kad viņiem, ieejot mūsu baznīcā, nobira asaras no prieka. Dažus, kuri ir pārgājuši luterticībā, ļoti aizkustināja mūsu baznīcā izpušķotā "betlēmīte" ar siltīti gulošo Bērniņu. Marijas tante teica, ka viņai bijusi tāda sajūta, it kā bija pabijusi debesīs. Pēc dievkalpojuma visi draudzīgi piedalījās arī agapītē mūsu draudzes mājā, Sv. Krusta kapelā, kurā mēs divus gadus lūdzāmies. Viņus nedaudz pārsteidza mūsu draudzes neatsaucība, jo agapē piedalījās tikai daži no katoļu draudzes. Tomēr mēs sirsnīgi un draudzīgi pasēdējām pie galdiem un dalījāmies visā, ko paši bijām sarūpējuši. Lai Dievs sargā mūs visus un stiprina ticībā un pašātvībā uz Dievu!

Ar cieņu: Velta Uzuliņa

Laulības ceremonijas eiforija

Nu jau ir pagājis kāds laiks kopš mūsu laulību dienas, kura notika 9. novembrī 2019. gadā Lielvārdes draudzes mājas sv. Krusta kapelā. Lai gan sākumā vīram bija kategorisks "NĒ" laulībai, tomēr pēc pārrunām ar prāvestu Andri Solimu viņš labprāt piekrita. Ar lielu prieku gaidīju šo LIELO dienu, manu svarīgāko dienu! Laulību dienā biju nedaudz satraukta, tomēr sirds gavilēja. Sākumā domāju, ka būs vienkārši

sv. Mise, pēc kuras mūs salaulās. Sajutu tādu īpašu rosību, kas nebija raksturīga ikvakara lūgšanai. Tikai tad es sapratu,

ka būs īpašs dievkalpojums. Prāvests Andris bija ļoti vēlīgs - jutu viņa patieso prieku. Visi draudzes ļaudis un ministranti bija smaidīgi, laipni. Biju ārkārtīgi pacilāta un saviļņota! Draudzes mājas telpām bija sava loma. Tur mēs sēdējām kā viena ģimene, gan prāvests, gan jaukā ērgelniece, gan fantastiskās kora meitenes un mani dēli, vedekla, kā arī mazdēliņš. Tas bija neapraķstāmi!!! Protams, savu roku bija pielicis prāvests Andris Solims. Viņš bija parūpējies un noorganizējis īstu laulības dienas atmosfēru. Sapratu - nu gan viss pa īstam! Visi mūs sveica un apsveica, labu vēlēja... Gribu pateikt lielu "PALDIES" prāvestam Andrim, Ņinai Ratniecei, ministrantiem - gan lieliem, gan maziem, ērgelniecei un korim par tik sirsnīgu un jauku laulības ceremoniju! Protams, pateicos arī maniem lieciniekiem – māsai Veltai un Vitālijam, kuri neatteicās būt par tādiem. Milzīgs paldies draudzes cilvēkiem, kuri bija ieradušies! Esmu gandarīta par šo dienu un vēl joprojām gremdējos atmiņās, dodoties uz dievkalpojumiem, kuri notiek nu jau baznīcā.

Lai Dievs svētī un sargā mūs visus! *Irēna Striebele*

Andrīša pirmais gadiņš

Nemanāmi ātri paskrēja gads kopš tā laika, kad mūsu ģimenē piedzima trešais bērniņš. Andrītis nāca pasaulē 19.01.2019. Ogres dzemdību namā. Bija skaista, sniegota ziema, ko nevar pateikt šogad, kad ir uzstādīti vairāki siltuma rekordī, un izskatās, ka pavasaris jau ir klāt! Šajā gadā varu pateikties Dievam par tik daudzām saņemtajām žēlastībām un dāvanām. Neapraķstāmi un vārdiem neizsakāmi tie mirkļi, kad var vērot, kā bērns aug un attīstās, kad sāk velties no viena sāna uz otru, pirmie zobīņi, kad sāk spēlēties, rāpot, teikt pirmos vārdus, "dziedāt" līdz Misēs... Tā tiešām ir Dieva dāvana to visu izjust.

Bērna dzimšanas pirmajā gadadienā varējām atnākt uz mūsu baznīcu un palūgties par Andrīti! Mīļš paldies prāvestam Andrim Solimam par tik sirsnīgu Sv.Misi un visai draudzei par lūgšanām! *Oļesja Vingre*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Vēlos ar jums padalīties, kā mēs nosvinējām mana brālīša 1. gadiņa jubileju. Vispirms mūsu Andrīša jubileja iesākās ar to, ka mēs aizgājām uz baznīcu un tur mēs lūdzāmies par Andrīti. Tad brālīti apsveica draudze un mūsu priesteris Andris Solims.

Mise bija ļoti sirsnīga un mīļa. Bija atbraukuši arī mūsu radnieki - viņiem arī ļoti patika Mise. Tad mēs devāmies uz mājām un turpinājām svinēt. Andrītis šajā dienā bija ļoti priecīgs un smaidīgs. Arī pats nopūta savu pirmo svecīti un nogaršoja pirmo reizi mammas cepto gardo torti. Es ļoti pateicos Dievam par to, ka man ir tik ļoti mīļš, jauks, skaists un vesels brālītis!

māsiņa Elizabete Vingre

Prieks atgriezties savā draudzes baznīcā

Ilgāku laiku nebiju bijusi uz sv Misi slimības dēļ. Nolēmu apmeklēt gada pēdējā dienā sv. Misi, jo tā bija pēcpusdienā pl. 15:00. Līdz braukšanai uz baznīcu neko nedarīju, pūtos, taupīju dienas atvēlēto spēku. Ar Ņinas kundzes palīdzību nokļuvu baznīcā un mājās. Liels paldies tev, Ņina! Līdz ar to biju pirmo reizi atjaunotajā baznīciņā. Ieejot dievnāmā, sajutu prieku un sen gaidītu mirkli — “tuvāk pie Dieva būt sirds ilgojas”. Pārļaižot skatu visai baznīcai, ieraudzīju ļoti gaišu kreisās puses altāra daļu. Pamanīju arī “betlēmīti”. Piegāju, sasveicinājos ar jaundzimušo Jēzu. Noskaitīju “Tēvs mūsu” un lūdzu sev veselību. Ejoj uz savu sēdvietu, ievēroju, ka visa telpa ir ļoti labi sakopta un tīra. Pavērojot sienas, redzēju atšķirību starp labo un kreiso pusi. Sapratu, ka labajā pusē remontdarbi vēl nav pabeigti. Šķiet, ka arī krusts ar Jēzus figūru, kas karājas virs altāra, ir kļuvis mūsdienīgāks un pieņemams.

Dažreiz, vērojot dažu bērnu “sportistu” maratonus pa baznīcu, domas neviļus gribētu viņiem atvēlēt kādu dievnama aizmugurējās daļas stūrīti, kur viņi varētu kopā paklusām spēlēt un netraucētu vecākiem cilvēkiem koncentrēties uz lūgšanu. Tās, protams, ir tikai manas domas. Jā, Jēzus ir teicis: “Laidiet bērniņus pie manis!” Arī zīmējumu redzēju šai ainai, kas notika brīvā dabā, kur Jēzus sēž uz sola un runājas ar bērniem, kurus ņēma sev klēpī. Bet ir citreiz ļoti grūti lūgties, kad vecāki nemaz nepieskata savu bērnu, kurš visu laiku skaļi runā vai kliez un dauza ar kājām pa solu. Saprotu, ka ir grūti mazajiem nosēdēt uz vietas, bet gribētos, lai bērnos jau no mazotnes ieaudzina arī godbijību un lūgšanas garu dievnāmā, kā to spēja ieaudzināt mums, bērniem, mūsu vecāki. Taču teātrī vai koncertzālē trokšņošana nebūtu pieļaujama, un tas liekas pats par sevi saprotams. Domāju, ka svarīga ir arī vecāku attieksme šajā jautājumā, kuri ar mīlestību un atbildību seko savu bērnu uzvedībai, samīļojot, aizrādot un pamācot.

Jānis Rainis ir teicis: “Pastāvēs, kas pārvērtīsies”. Mēs arī gribam pastāvēt, kaut vai tādēļ, lai Dvēseļu dienā būtu, kas atnāktu palūgties par mums no mūsu pēctečiem. Būtu vairāk jādomā par šī laika jaunatni un kā to piesaistīt Baznīcai. Iespējams,

ja starp bērniem un jauniešiem rastos kādi līderi, tad viņiem sekotu arī citi. Varbūt pie mums par tādu varētu kļūt mūsu ministrants Edgariņš? Pirms sagruva mūs dievnams, Edgars ar vienu savu draugu, ejot pa trepēm lejā, teica: “Kas gan slikts var notikt ar mums, jo Dievs ir ar mums vienmēr?” To es dzirdēju, ejot aizmugurē kādus pāris metrus. Un to teica desmitgadīgais zēns, kurš tāpat kā citi bērni iet skolā un droši nāk kalpot arī baznīcā. Lai Dievs palīdz atdzimt arī mūsu draudzei un pieaugt jaunāko dievlūdzejū skaitam!

Ludmila Apsīte

Stāsts par kaimiņiem

Stāstu izlasīju interneta dzīlēs, vēlos padalīties arī ar Jums. Reiz dzīvoja divi kaimiņi – sauksim viņus par Juri un Valdi. Abi bija strādīgi un apkārtējo ļaužu ieredzēti. Abiem bija mājas, iekopta piemājas teritorija. Jura pagalms lepojās ar auglīgu dārzu, krāšņiem košumkrūmiem un bagātīgām ziedu dobēm. Valdis savukārt bija amatnieks – viņa pagalmu rotāja pašdarinātas dārza mēbeles. Taču viņam piemita niķis – skaudība pret kaimiņu. Valdim šķita, ka Jura pagalmā zāle zaļāka, ābeles zied bagātīgāk, garāmģājēji vairāk apjūsma Jura saimniecību, garām ejot palēnina soli, bet nepievēršot attiecīgo uzmanību Jura amatniecības darinājumiem. Valdis visādi mēģināja “ieriebt” kaimiņam – dažkārt Juris atrada savā dārzā iemestus atkritumus, vai “pēkšņi” nolūza zars, kas bija pārlīcis pār sētu no kaimiņdārza. Juris nekad nevainoja kaimiņu, nekurnot klusībā novērsa visas skādes. Valda skaudība auga augumā, līdz kādā rītā Juris pie savas mājas durvīm atrada vecu spaini, pilnu līdz malām ar mēsliem. Paveroties apkārt, varbūt izdosies pamanīt vainīgo, Juris pamanīja kaimiņu Valdi, viņa zaglīgo skatienu pār plecu un smīnu par Jura reakciju, atrodot “dārgumus”. Valdis klusībā gavilēja, re, kā izdevās tam kaimiņam ieriebt! To dienu Valdis pavadīja lieliskā noskaņojumā, svilpodams darbojās savā darbnīcā. Arī dodoties pie miera, Valdis vēl un vēl izbaudīja “saldo atriebības mirkli”, ka nu ir kaimiņam izgriezis visas pogas!

No rīta arī Valdi pie durvīm gaidīja pārsteigums – uz savas mājas sliekšņa viņš atrada spaini pilnu ar skaistiem, sulīgiem, sārtvaidziem āboliem. Valdis ilgi stāvēja samulsis un apjucis un raudzījās uz āboliem, nespēdams aptvert, kurš gan labvēlis ir bijis tik dāsns. Arī spainis šķita kaut kur redzēts.... Pag, tas taču Valda vecais mēslu spainis, noberzts tīrs un spodrs! Valdis pavērsa skatu uz Jura sētu, pie žoga stāvēja kaimiņš, māja ar roku un, novēlējis laburītu, piebilda: “Katrš dalās ar to, ar ko bagāts!”.

Jā, mēs esam bagāti: ar labiem vārdiem, labiem darbiem, izpalīdzīgu roku pāri un vēl milzum daudz lietām! Būsim dāsni viens pret otru, neskaužot, neaprunājot, nononiecīnot! Būsim līdzās atbalstot, palīdzot, uzklaosot, piedodot!

Jana Grizāne

**Dievkalpojumu
kārtība Lielvārdes
Romas katoļu
draudzē februārī**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana;

10:20 – “Rožukroņa”
lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

**2.02. – Kunga Prezentācijas templi
svētki (Sveču diena):**

11:00 – Sv. Mise ar sveču svētīšanu
un Gaismas procesiju.

3.02. — sv. Blazija diena:

18:00 – svētība ar sv. Blazija svecēm kakla un
elpošanas ceļu slimniekiem.

5.02. — Sv. Agates diena:

tiks pasvētīta sv. Agates maize un ūdens pl. **18:00**.

06.02. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

07.02. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **18:00**.

**11.02. — Dievmātes parādīšanās Lurdā piemiņas
diena un 28. Vispasaules slimnieku diena:**

Slimnieku sakramenta piešķiršana sv. Mises laikā
pl. **18:00**. Pēc sv. Mises — Rožukronis par
slimniekiem Vissvētākā Sakramenta priekšā.

**14.02. — Eiropas aizbildņu sv. Cirila un Metodija
svētki.**

22.02. — Sv. Pētera katedras svētki.

**25.02. — Aizgavēņa vakarā: Pankūku balle
pēc sv. Mises pl. 18:00.**

Lūgums atnest maziņu “groziņu” ar pašceptām
dažāda veida pankūkām.

26.02. — Pelnu Trešdiena, Lielā Gavēņa sākums.

18:00 — sv. Mise Lielvārdē ar svētīto pelnu
kaisīšanu uz galvas ticīgajiem. Dievkalpojums tiks
ierakstīts tiešraidē caur Latvijas televīziju un tiks
pārraidīts LTV1 kanālā 1.03. pl. **12:00**.

Jāievēro **STINGRAIS GAVĒNIS** bez gaļas un piena
produktiem (izņēmums: mazi bērni, veci un slimi
cilvēki). Atļauta 1 ēdienreize līdz sātām, pārējās ir
vieglas uzkodas. Aizliegtas izpriecas, skaļa mūzika.

Lielajā Gavēnī:

Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās
(draudzes Krusta ceļš) pl. **17:00** pirms sv. Mises.

**17.02. pl.11:00 Jelgavas katedrālē būs bīskapa
Antona Justa nāves 1. gadadienas sv. Mise.**

Sirsnīgi sveicam pr. Ilmāru Tolstovu
Priesterības 15 gadu jubilejā
(31.01.). Lai Sv. Gars vienmēr
iedvesmo un palīdz kalpošanas
darbā nenogurstoši sludināt Kunga
vārdu un apustuliski darboties
dvēseļu zvejā!

Lielvārdes draudze un prāvests

~~~~~ *Sirsnīgi sveicam Šūpla dienā:* ~~~~~

*Mons. pr. Oļģertu Daļeckī (2.02.); Donātu Ļesņečenoku 80
gadu jubilejā (2.02.); Lolītu
Meistari (3.02.); Olgu Zeizi
(11.02.); Viktoriju Joneli
(13.02.); Aigaru Lapsu (14.02.);
Veltu Gobiņu (15.02.); Annu Ļesņečenoku 75 gadu
jubilejā (16.02.); Voldemāru Simsonu (22.02.); pr.
Ivaru Babri (23.02.); Edgaru Čubatjuku (23.02.);
Elzu Dzeni (26.02.); Eleonoru Strapcāni 85 gadu
jubilejā (28.02.) u.c.*

Jaunais gads

Sveces liesmiņā sapis plīvo,
Sveces liesmiņā izkūst gads;
Sveces gaismā cerība dzīvo -
Labs būs Jaunais gads.

Egles zars smaržu siltu
Caur lietu debesīs nes,
Paņem mūsu prieku un viltu,
Savāc cerības slēptākās.

Aiznesīs visu, ko slēp vai rādi,
Debesu tumšajā klajumā,
Izkaisīs tavu domu pelnus
Piena ceļa gaišajā miglājā.

Es sveces liesmiņā skatos.
Ceru, ka dzirdēs Dievs,
Jo Viņa visspēcīgā rokā
Dzīves pavediens rit.

Rita Bobkova

Pazemīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

**Ziedošanu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv